

12. VI. 1924

120

№ 4413
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
C1, SE. 120

Osipa

Jovanka Klemenčič

žurnalistica

Ljubljana

uredništvo "Slovenca"

X. Klemenčič, Klotna cesta pri Srebrni

Slatina Radenci 12. VI. 1924

Draga Francka!

Prav lepa hvala za tvojo karto.
Prima si še — nisem upala odpreti. Da, da, jaz
sem invalid. Vem, kako se vst. 10 let živim, če
se zelo čuvam. Imela sem že v Ljubljani tako
slutnjo, da me ne bo več tja. Moram živeti zelo mi-
no. Nobenih dolgih uprehotov. Deset minut pa počivati.
In nobenega vzpenjanja. — Vidis, a ti nisi ka-
kor z Brionem mečem. In tako to pisno že dva dni
nesoperto leži na mizi in ga obračam in mislim
— ali bi ali ne bi. Pa sem sklenila, da ti rajše naj-
prej pišem in da mi napiše nekaj zelo lepega in
potem lahko tudi drugo pisno (t. j. prvo) odprem.
Kakor bolnik isto lahko vzame grenko pilulo, če
je porokovana. — Ostaneš tukaj cel mesec. Ho-
čejo, da bi ostala še dlje ali ne morem, ker se Mirica
vrne iz šole in hočem, da sem doma. Njena dobra Anica
pojde po njo, jaz se pa vrnem od tod najbrž 2. VII.
— Lahko si misliš, da ne upelitimam, ker me je mogo-
spremit do Maribora, a on je tako zapoveden, da ne
more biti galantem, če resni velike vile. V kupa je
sem cel čas ležala. — Pa žbogom!
Tse dobro in lepo ti želi ny oflyb

